

ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

RELATIONSHIP BETWEEN SKILLS OF SCHOOL ADMINISTRATORS IN THE DIGITAL AND
INNOVATIVE SCHOOLS UNDER SISAKET PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 2

นำทิพย์ ระสอน^{1*} เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม¹ สิทธิพร นิยมศรีสมศักดิ์¹

Namtip Rasorn^{1*}, Charoenwit Somphongtham¹ Sitthiporn Niyomsrisomsak¹

¹ สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี ประเทศไทย

¹ Educational Administration Program, Faculty of Graduate Studies, Ratchathani University, Thailand

* Corresponding author e-mail: m6551067@rtu.ac.th

Received: 26/01/2026 | Revised: 25/02/2026 | Accepted: 14/03/2026

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล 2. ศึกษาความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม และ 3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา ปีการศึกษา 2568 จำนวน 321 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ มีความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์ของเพียร์สัน ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.58, S.D. = 0.25) ความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.61, S.D. = 0.27) มีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่

ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ทักษะการจัดการของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (X) กับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม (Y) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (rxy) เท่ากับ .77

คำสำคัญ: ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม

Abstract

The objectives of this research were 1. To study the digital-age school administrators' skills 2. To study the characteristics of innovative schools and 3. To study the relationship between digital-age administrators' skills and innovative school characteristics under the same office The sample group consisted of 321 administrators, teachers, and educational personnel in the academic year 2025, selected through stratified random sampling. The research instrument was a five- rating scale questionnaire with a reliability coefficient of .98. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, and Pearson's correlation coefficient. The results revealed that the overall level of digital-age leadership skills of school administrators was at the highest level ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.25). The overall level of innovative school characteristics was also at the highest level ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.27). Moreover, there was a high positive relationship between the digital-age leadership skills of school administrators and innovative school characteristics at the .01 level of statistical significance, which supported the research hypothesis. When considering the correlation coefficient, the digital-age management skills of school administrators (X) and innovative school characteristics (Y) had a correlation coefficient (rxy) of .77, indicating a high positive relationship.

Keywords: Digital-age school administrators' skills, innovative school characteristics

บทนำ

ปัจจุบันสถานศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนแนวคิดและรูปแบบการดำเนินงาน เพื่อมุ่งสู่ความสำเร็จและความเป็นเลิศขององค์กร การพัฒนาสถานศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง โดยผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาควรนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ทั้งในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน เพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ เนื่องจากการศึกษาเป็นรากฐานสำคัญของการพัฒนาประเทศและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ อย่างไรก็ตาม ระบบการศึกษาของไทยยังเผชิญปัญหาความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพการศึกษา และการจัดการเรียนการสอนที่ยังไม่สอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัล ดังนั้น การปฏิรูประบบการศึกษาจึงควรมุ่งเน้น 3 ประการ ได้แก่ 1) การสร้างระบบความรับผิดชอบต่อสังคม (Accountability) โดยให้สถานศึกษามีความรับผิดชอบต่อผู้ปกครองและผู้เรียนมากขึ้น พร้อมทั้ง

เปิดโอกาสให้สถานศึกษามีอิสระในการบริหารจัดการ 2) การปรับปรุงหลักสูตร สื่อการเรียนการสอน และการพัฒนาครู ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ในยุคดิจิทัล 3) การลดความเหลื่อมล้ำด้านคุณภาพการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนได้รับโอกาสทางการศึกษาที่เท่าเทียม จากเหตุผลดังกล่าว สถานศึกษาจึงต้องปรับแนวคิดและกลยุทธ์การบริหารให้เหมาะสมกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาและพัฒนาสู่การเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม (ขวัญชนก แสงท้านง, 2563)

ผู้บริหารสถานศึกษาถือเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของสถานศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายและกลยุทธ์ที่กำหนดไว้ บทบาทของผู้บริหารจึงไม่ได้จำกัดอยู่เพียงการบริหารจัดการงานทั่วไปเท่านั้น แต่ยังต้องอาศัยทักษะภาวะผู้นำและทักษะการบริหารที่สอดคล้องกับบริบทของสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน ผู้บริหารจำเป็นต้องสามารถปรับตัวและนำแนวคิดใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการจัดการสถานศึกษา รวมทั้งใช้เทคนิคและกระบวนการบริหารที่หลากหลายเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงเชิงบวกภายในองค์กร (อภิรักษ์ บุปผาชื่น, 2563)

สถานศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับรูปแบบการบริหารจัดการและการจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับบริบทของยุคดิจิทัล โดยผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์บริบท ปัญหา และศักยภาพของสถานศึกษา เพื่อนำไปสู่การวางแผนและกำหนดแนวทางการพัฒนาที่เหมาะสม อันจะช่วยให้สถานศึกษาสามารถปรับตัวและพัฒนาการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของยุคสมัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ (สุกัญญา แซ่มซ้อย, 2562)

ในปัจจุบันสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 ได้ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาด้วยนวัตกรรมตามนโยบาย “ฟื้นฟู ดูแล และพลิกโฉมการศึกษา” การสนับสนุนครูให้มีความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาการศึกษาในปัจจุบัน ส่งผลให้รูปแบบการจัดการศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนจากการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้จากครูสู่ผู้เรียน มาเป็นการจัดการเรียนรู้เชิงร่วมมือ เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง ผ่านการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การทำงานเป็นทีม และการเรียนรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถปรับตัวและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง ตลอดจนสร้างคุณค่าและประโยชน์ต่อสังคมได้อย่างยั่งยืน ทั้งในด้านของ 1. เนื้อหาวิชา (Subject Matter) ยังคงความเข้มข้นไม่เปลี่ยนแปลง ที่แตกต่างคือวิธีการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ที่ถูกต้องและลึกซึ้ง ความแตกต่างในยุคดิจิทัลอยู่ที่การปรับเปลี่ยนวิธีการจัดการเรียนการสอน โดยเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ผ่านกิจกรรม โครงการ และการแก้ปัญหาจากสถานการณ์จริง ส่งเสริมให้เกิดชิ้นงานหรือผลงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริง และสร้างประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และประเทศชาติอย่างเป็นรูปธรรม 2. ทักษะชีวิต (Life and Professional Skill) ผู้เรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ดี (Collaboration Skill) รับมือกับสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม มีเหตุผล และมีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม โดยอาศัยการคิด การตัดสินใจ การควบคุมอารมณ์ และการปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม 3. ทักษะและความรักในการเรียนรู้ที่จำเป็น (Necessary skills and a love of learning) มีความรักในการเรียนรู้และความมุ่งมั่นในการพัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้อย่างต่อเนื่อง สามารถเชื่อมโยงและบูรณาการองค์ความรู้จากหลากหลายสาขา

เพื่อนำไปต่อยอดและสร้างสรรค์เป็นผลงานใหม่ที่มีคุณค่าเพิ่มขึ้น อีกทั้งส่งเสริมกระบวนการระดมความคิด และการทำงานร่วมกันของกลุ่มบุคคลที่มีความหลากหลาย ซึ่งช่วยเปิดมุมมองใหม่และก่อให้เกิดนวัตกรรมที่เป็นประโยชน์ และ 4. ทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology Skill) ผู้เรียนในยุคดิจิทัลได้รับการฝึกฝนและพัฒนาทักษะในการหาความรู้และนำข้อมูลมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้อง เหมาะสม และคำนึงถึงจริยธรรม พร้อมทั้งได้รับการสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในทางที่สอดคล้องกับนโยบายและเป้าหมายของสถานศึกษา ทั้งนี้ การพัฒนาทักษะดังกล่าวถือเป็นประเด็นสำคัญในการบริหารการเปลี่ยนแปลงทางการศึกษา เพื่อให้การเรียนการสอนตอบสนองต่อการปรับเปลี่ยนไปของสังคมสมัยใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้น การบริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลจึงจำเป็นต้องมีการวางแผนด้านการบริหารงานบุคคลอย่างเป็นระบบ พัฒนาศักยภาพบุคลากร ควบคู่กับการสร้างขวัญและกำลังใจให้สอดคล้องกับความต้องการของทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นสถานศึกษา ครู ผู้เรียน ผู้ปกครอง และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง เพื่อรักษาบุคลากรที่มีคุณภาพให้อยู่กับองค์กรอย่างยั่งยืน (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2, 2568)

อย่างไรก็ตาม จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่ายังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม ดังนี้ ทักษะความเป็นผู้บริหารยุคดิจิทัลที่เข้มแข็งช่วยให้บุคลากรสามารถใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือดิจิทัลได้อย่างปลอดภัย มีความรับผิดชอบ และเกิดประโยชน์สูงสุด รวมทั้งสามารถมีส่วนร่วมในสังคมดิจิทัลได้อย่างเหมาะสม ตลอดระยะเวลากว่า 20 ปีที่ผ่านมา แนวคิดเรื่องความเป็นผู้บริหารยุคดิจิทัลได้รับการศึกษา พัฒนา และนำไปประยุกต์ใช้อย่างต่อเนื่อง เพื่อส่งเสริมให้เป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมการใช้เทคโนโลยีอย่างถูกต้อง เหมาะสม และสร้างสรรค์ในสภาพแวดล้อมดิจิทัลที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Ribble & Park, 2022)

การพัฒนาผู้บริหารยุคดิจิทัลจำเป็นต้องส่งเสริมทักษะสำคัญ เช่น การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การจัดการความปลอดภัยบนเครือข่าย การจัดการเวลาในการใช้สื่อดิจิทัล และการมีจริยธรรมในการใช้เทคโนโลยี ซึ่งเป็นทักษะพื้นฐานสำคัญของการพัฒนาในยุคดิจิทัล (Kertpolsert, 2022)

สถานศึกษาที่สามารถสร้างนวัตกรรมได้อย่างต่อเนื่อง โดยไม่เพียงมุ่งเน้นผลกำไรเท่านั้น แต่ยังให้ความสำคัญกับการใช้ปัญญาเชิงปฏิบัติ (Practical Wisdom) ในการตัดสินใจและดำเนินงานอย่างมีคุณธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม สถานศึกษาลักษณะดังกล่าวจะให้ความสำคัญกับการสร้างและพัฒนาความรู้ภายในองค์กร รวมทั้งส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างบุคลากร เพื่อให้เกิดการพัฒนาวัตกรรมการอย่างต่อเนื่อง ผู้บริหารสถานศึกษายังมีบทบาทสำคัญในการกำหนดวิสัยทัศน์ สร้างคุณค่า และส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการสร้างความรู้และการเรียนรู้ร่วมกันของบุคลากร ซึ่งจะช่วยให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างความรู้กับการปฏิบัติจริง อันนำไปสู่การพัฒนาแนวคิดใหม่ การแก้ไขปัญหา และการสร้างนวัตกรรมที่สามารถพัฒนาองค์กรให้ก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงในยุคปัจจุบัน (Nonaka & Takeuchi, 2020)

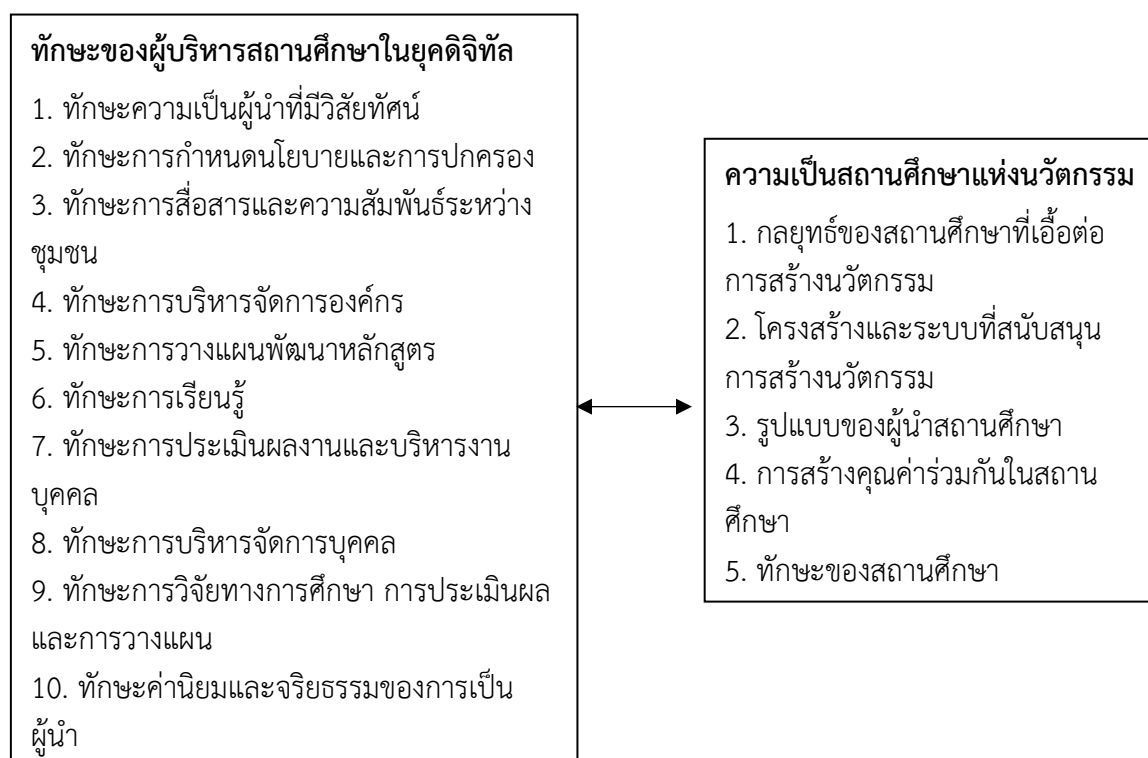
จากสภาพปัญหาและเหตุผลดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 ซึ่งผลจากการศึกษาจะเป็นผลดีต่อการเป็นข้อมูลให้ผู้บริหารสถานศึกษาพิจารณาปรับปรุงการบริหารสถานศึกษาให้เป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม พร้อมทั้งนำองค์ประกอบของการบริหาร

สถานศึกษาไปพัฒนาหรือสนับสนุนการบริหารสถานศึกษา เป็นแนวทางในการขับเคลื่อนการดำเนินงานภายในสถานศึกษาเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของสถานศึกษาต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2
2. เพื่อศึกษาความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ปีการศึกษา 2568 มี 178 โรงเรียน จำนวน 1,971 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา จำนวน 162 คน ครูจำนวน 1,316 คนและบุคลากรทางการศึกษาจำนวน 493 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ปีการศึกษา 2568 โดยผู้บริหารโรงเรียน ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจงจำนวน 162 คน และครูได้มาโดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ (Krejcie and Morgan, 1970) และสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) ด้วยวิธีการสุ่มเป็นระดับชั้นอย่างมีสัดส่วนตามสัดส่วนของประชากรและการสุ่มอย่างง่าย ด้วยวิธีการจับสลากโรงเรียนเป้าหมาย ได้กลุ่มตัวอย่างผู้บริหารโรงเรียน 26 คน คน ครู 215 คน และบุคลากรทางการศึกษา 80 คน รวมทั้งสิ้น 321 คน

เครื่องมือที่ใช้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 แบ่งออกเป็น 3 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (check List) ได้แก่ ตำแหน่ง ประสบการณ์ทำงาน และขนาดของสถานศึกษา

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามใช้แนวคิดของ Hoyle et.al (2005) ประกอบด้วย 10 ทักษะ ดังนี้ 1) ทักษะความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ 2) ทักษะด้านการกำหนดนโยบายและการปกครอง 3) ทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน 4) ทักษะการบริหารจัดการองค์กร 5) ทักษะการวางแผนพัฒนาหลักสูตร 6) ทักษะการเรียนรู้ 7) ทักษะการประเมินผลงานและบริหารงานบุคคล 8) ทักษะในการบริหารจัดการบุคคล 9) ทักษะการวิจัยทางการศึกษา การประเมินผลและการวางแผน 10) ทักษะค่านิยมและจริยธรรมของการเป็นผู้นำ ลักษณะแบบสอบถาม เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามโดยอ้างอิง Higgins (1995) ประกอบด้วย 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านกลยุทธ์ของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม 2. ด้านโครงสร้างและระบบที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม 3. ด้านรูปแบบของผู้นำสถานศึกษา 4. ด้านการสร้างคุณค่าร่วมกันในสถานศึกษา และ 5. ด้านทักษะของสถานศึกษา ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (rating Scale) ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545)

ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. นำผลการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างนิยามศัพท์กับข้อคำถาม ได้ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ทุกข้อเท่ากับ 1
2. นำแบบสอบถามที่แก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้ (Try out) กับ กลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน คือ ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูผู้สอนในโรงเรียนอนุบาลปรังค์ภู์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ด้วยการหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) โดยใช้เทคนิคความสัมพันธ์ของคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม (Item-Total Correlation) มีค่าระหว่าง .44 - .92 และหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม ทั้งฉบับ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ (Cronbach) มีค่าเท่ากับ .98

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยขอหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชธานี ถึงผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยพร้อมแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยนำสำเนาหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยติดต่อผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
3. ผู้วิจัยส่งหนังสือขออนุญาตเก็บข้อมูลงานวิจัยเข้าสู่ระบบ e-office ของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2
4. โดยผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลออนไลน์ ได้รับการตอบกลับคืนมาจำนวน 318 ฉบับ คิดเป็น 99.07%
5. นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ และนำไปใช้ ในการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากที่ได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการทำแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS นำค่าที่ได้จากการวิเคราะห์ไปเปรียบเทียบกับเกณฑ์เพื่อแปลความหมาย

1. วิเคราะห์ข้อมูลทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
2. วิเคราะห์ข้อมูลความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating scale) วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)
3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 วิเคราะห์ด้วย

การหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's product moment correlation coefficient) โดยภาพรวมและรายด้าน

4. วิเคราะห์ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 จากแบบสอบถามด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Stepwise multiple regression analysis) โดยใช้วิธี stepwise เพื่อตรวจสอบและควบคุม multicollinearity เพื่อให้ตัวแปรอิสระไม่มีความสัมพันธ์กันสูง ตรวจสอบสมมติฐานสำคัญของการวิเคราะห์ถดถอย (ความเป็นอิสระ, ความเป็นเชิงเส้น, ความปกติของ residuals, ความสม่ำเสมอของความแปรปรวน) ใช้เกณฑ์ทางสถิติ เช่น ค่า p-value เพื่อเพิ่มหรือลบตัวแปรอย่างเป็นขั้นตอน เพื่อช่วยให้โมเดลถดถอยที่ได้มีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ทำนายประสิทธิภาพในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.25) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.28) ทักษะการบริหารจัดการบุคคล ($\bar{X} = 4.72$, S.D. = 0.28) ทักษะการกำหนดนโยบายและการปกครอง ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.32) ทักษะค่านิยมและจริยธรรมของการเป็นผู้นำ ($\bar{X} = 4.66$, S.D. = 0.38) ทักษะการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.41) ทักษะการบริหารจัดการองค์กร ($\bar{X} = 4.53$, S.D. = 0.44) ทักษะความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.43) ทักษะการวิจัยทางการศึกษาการประเมินผลและการวางแผน ($\bar{X} = 4.49$, S.D. = 0.44) ทักษะการประเมินผลงานและการบริหารงานบุคคล ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.43) และทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน ($\bar{X} = 4.43$, S.D. = 0.46) ตามลำดับ แสดงผลดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้าน

ภาพรวมทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ทักษะความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์	4.49	0.43	มาก	7
2. ทักษะการกำหนดนโยบายและการปกครอง	4.69	0.32	มากที่สุด	3
3. ทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน	4.43	0.46	มาก	10
4. ทักษะการบริหารจัดการองค์กร	4.53	0.44	มากที่สุด	6
5. ทักษะการวางแผนพัฒนาหลักสูตร	4.60	0.41	มากที่สุด	5

ภาพรวมทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
6. ทักษะการเรียนรู้	4.74	0.28	มากที่สุด	1
7. ทักษะการประเมินผลงานและการบริหารงานบุคคล	4.48	0.43	มาก	9
8. ทักษะการบริหารจัดการบุคคล	4.72	0.28	มากที่สุด	2
9. ทักษะการวิจัยทางการศึกษา การประเมินผลและการวางแผน	4.49	0.44	มาก	8
10. ทักษะค่านิยมและจริยธรรมของการเป็นผู้นำ	4.66	0.38	มากที่สุด	4
รวม	4.58	0.25	มากที่สุด	

2. ผลการศึกษาความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.27) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสร้างคุณค่าร่วมกันในสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.73$, S.D. = 0.26) รองลงมา คือ ทักษะของสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.34) กลยุทธ์ของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.62$, S.D. = 0.41) โครงสร้างและระบบที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม ($\bar{X} = 4.52$, S.D. = 0.39) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รูปแบบของผู้นำสถานศึกษา ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.41) ตามลำดับ แสดงผลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษเขต 2 โดยภาพรวม และรายด้าน

ภาพรวมความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. กลยุทธ์ของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม	4.62	0.41	มากที่สุด	3
2. โครงสร้างและระบบที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม	4.52	0.39	มากที่สุด	4
3. รูปแบบของผู้นำสถานศึกษา	4.51	0.41	มากที่สุด	5
4. การสร้างคุณค่าร่วมกันในสถานศึกษา	4.73	0.26	มากที่สุด	1
5. ทักษะของสถานศึกษา	4.69	0.34	มากที่สุด	2
รวม	4.61	0.27	มากที่สุด	

3. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (X) กับความเป็น

สถานศึกษาแห่งนวัตกรรม (Y) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .77 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นรายด้านระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดสามอันดับแรก คือ ทักษะค่านิยมและจริยธรรมการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับกลยุทธ์ของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม เท่ากับ .78 รองลงมา คือ ทักษะค่านิยมและจริยธรรมการเป็นผู้นำ มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับทักษะของสถานศึกษา เท่ากับ .73 ทักษะความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับรูปแบบของผู้นำสถานศึกษา เท่ากับ .67 และด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ทักษะการเรียนรู้กับโครงสร้างและระบบที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม เท่ากับ .03 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยการวิเคราะห์หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) แสดงผลดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับความเป็น

สถานศึกษาแห่งนวัตกรรมสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2

ตัวแปร	Y ₁	Y ₂	Y ₃	Y ₄	Y ₅	Y
X ₁	.16**	.53**	.67**	.18**	.28**	.51**
X ₂	.31**	.11	.23**	.38**	.31**	.35**
X ₃	.65**	.57**	.49**	.37**	.11	.61**
X ₄	.44**	.38**	.39**	.23**	.11*	.44**
X ₅	.17**	.23**	.38**	.38**	.47**	.42**
X ₆	.48**	.03	.10	.18**	.10	.25**
X ₇	.19**	.53**	.67**	.20**	.27**	.53**
X ₈	.52**	.16**	.31**	.66**	.54**	.56**
X ₉	.61**	.50**	.53**	.32**	.11*	.58**
X ₁₀	.78**	.34**	.55**	.58**	.73**	.65**
X	.58**	.57**	.70**	.52**	.45**	.77**

อภิปรายผล

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ผู้วิจัยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ ดังนี้

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด คือ ทักษะการเรียนรู้ ทักษะการบริหารจัดการบุคคล ทักษะการกำหนดนโยบายและการปกครอง ทักษะค่านิยมและจริยธรรมของการเป็นผู้นำ ทักษะการวางแผนพัฒนาหลักสูตร ทักษะความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์ ทักษะการประเมินผลงานและการบริหารงานบุคคล ทักษะการบริหารจัดการองค์กร ทักษะการวิจัยทางการศึกษา การประเมินผลและการวางแผน และทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน ทั้งนี้เนื่องมาจากปัจจัยต่างๆ ที่สนับสนุนการสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ๆ เพื่อเป็นการยกระดับสถานศึกษา เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเรียนรู้ของครู และสามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ดังที่ วิชยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี และคณะ (2567) กล่าวว่าผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการสถานศึกษา รวมถึงการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรนำเทคโนโลยีมาใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการข้อมูล การติดต่อสื่อสาร และการดำเนินงานภายในสถานศึกษาให้มีความรวดเร็วและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน

สรุปได้ว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 มีทักษะที่สำคัญต่อการบริหารจัดการสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าผู้บริหารให้ความสำคัญกับการใช้เทคโนโลยี การบริหารบุคลากร การวางแผน และการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้การบริหารจัดการสถานศึกษามีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาได้ดียิ่งขึ้น

2. ความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การสร้างคุณค่าร่วมกันในสถานศึกษา รองลงมาคือ ทักษะของสถานศึกษา โครงสร้างและระบบที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม กลยุทธ์ของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ รูปแบบของผู้นำสถานศึกษา สืบเนื่องมาจากปัจจัยต่าง ๆ ในการสร้างคุณค่าร่วมกันในสถานศึกษาเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากบุคลากรทุกฝ่าย ดังที่ (สุธรรม ธรรมทัศนานนท์, 2564) กล่าวว่า การสร้างคุณค่าร่วมกันในสถานศึกษามักจะพบอุปสรรคจากการขาดความเข้าใจที่ตรงกันของบุคลากร ซึ่งส่งผลให้ระดับภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน และยิ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (เพ็ญพิมล พลสมบัติ, 2566) กล่าวว่า สถานศึกษามีการเปลี่ยนแปลงและปรับตัวสู่ความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมที่มีการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงด้านกระบวนการทางความคิดเพื่อก่อให้เกิด สิ่งใหม่ที่แตกต่างและเป็นประโยชน์ขึ้นมา ส่งผลให้สภาพที่พึงประสงค์ของความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่า ความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้สะท้อนให้เห็นว่าสถานศึกษามีการพัฒนาและปรับตัวเพื่อส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมอย่างต่อเนื่องผ่านความร่วมมือของบุคลากรและการปรับปรุงกระบวนการทำงานให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษา.

3. ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวกในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยเมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล (X) กับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม (Y) มีสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r_{xy}) เท่ากับ .77 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นรายด้านระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล กับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 2 ที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์สูงสุดสามอันดับแรก คือ ทักษะค่านิยมและจริยธรรมของการเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับกลยุทธ์ของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม เท่ากับ .78 รองลงมา คือ ทักษะค่านิยมและจริยธรรมของการเป็นผู้นำมีความสัมพันธ์กันทางบวกกับทักษะของสถานศึกษา เท่ากับ .73 ด้านทักษะความเป็นผู้นำที่มีวิสัยทัศน์มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับรูปแบบของผู้นำสถานศึกษา เท่ากับ .67 และด้านที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ต่ำสุด คือ ทักษะการเรียนรู้กับโครงสร้างและระบบที่สนับสนุนการสร้างนวัตกรรม เท่ากับ .03 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 การวางแผนและการพัฒนาหลักสูตรต้องการเวลาและกระบวนการในการพัฒนา ซึ่งอาจมีการปรับเปลี่ยนและพัฒนาซ้ำเมื่อเทียบกับด้านอื่น ๆ ดังที่ (อภิชัย คำอาจ และ เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม, 2568) กล่าวไว้ว่า ทักษะการประเมินผลและการบริหารบุคลากรเป็นทักษะที่สำคัญที่ช่วยสนับสนุนการบริหารจัดการโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพ ในขณะเดียวกันก็มีส่วนสำคัญในการพัฒนาความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องมีการฝึกฝนทักษะเหล่านี้อย่างต่อเนื่องเพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการพัฒนาองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม โดยรวม มีความสัมพันธ์กันทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ในระดับมาก (สุภาพร ศรีพรหม และพิมพ์อร สดเอี่ยม, 2567) ได้ศึกษาเรื่องทักษะของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัลกับความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลยหนองบัวลำภู โดยรวม พบว่ามีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับสูง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ .646 และแนวคิดของผลการวิจัยไปสอดคล้องกับผลการวิจัยของ (นารักษ์พร แซ่หั่ว และณิรดา เวชญาลักษณ์, 2567) ที่ศึกษาเรื่อง การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครู พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครู โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์กันทางบวก อยู่ในระดับปานกลาง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาด้านการสื่อสารยุคดิจิทัลมีความสัมพันธ์สูงสุดกับการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครูในทุกด้าน

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม โดยพบว่าทักษะของผู้บริหารในยุคดิจิทัลมีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมบรรยากาศและกระบวนการทำงานที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรมภายในสถานศึกษา ผู้บริหารที่มีทักษะด้านเทคโนโลยีดิจิทัล การสื่อสาร การคิดเชิงกลยุทธ์ และการบริหารจัดการ การเปลี่ยนแปลง จะสามารถสนับสนุนให้ครูและบุคลากรพัฒนาการจัดการเรียนรู้และสร้างนวัตกรรมทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลสามารถเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนสถานศึกษาให้ก้าวสู่การเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมได้อย่างยั่งยืน โดยการบูรณาการเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ากับการบริหารจัดการ การส่งเสริมวัฒนธรรมการเรียนรู้ร่วมกัน และการสนับสนุนให้บุคลากรเกิดความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมในการจัดการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล ผลการศึกษาพบว่า ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลด้านที่มีระดับต่ำสุด คือ ทักษะการสื่อสารและความสัมพันธ์ระหว่างชุมชน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการเสริมสร้างศักยภาพของผู้บริหารในการสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์กับชุมชนอย่างสม่ำเสมอและมีประสิทธิภาพ ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดังกล่าวโดยการจัดอบรมหรือเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับเทคนิคและเครื่องมือในการสร้างความสัมพันธ์กับชุมชน ตลอดจนการเพิ่มช่องทางการติดต่อสื่อสารที่หลากหลาย สะดวก และรวดเร็ว เพื่อสนับสนุนการบริหารจัดการสถานศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาอย่างยั่งยืน

2. ความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม ผลการศึกษาพบว่า ความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมด้านที่มีระดับต่ำสุด คือ รูปแบบของผู้นำสถานศึกษา ซึ่งบ่งชี้ถึงความท้าทายในการจัดรูปแบบการบริหารงานของผู้บริหารที่เอื้อต่อการทำงานร่วมกันภายในโรงเรียน ดังนั้น สถานศึกษาควรส่งเสริมกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาและเสริมสร้างทักษะความเป็นผู้นำของผู้บริหารอย่างต่อเนื่อง เช่น การจัดประชุมอย่างสม่ำเสมอเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น การสร้างความเข้าใจร่วมกันในแนวทางการบริหารงาน ตลอดจนการเสริมสร้างความเป็นทีมและการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ อันจะนำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมอย่างยั่งยืน

3 ความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล กับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม โดยภาพรวมมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับสูง ($r = 0.77$) ซึ่งแสดงถึงความสำคัญของทักษะผู้บริหารในการส่งเสริมความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม ดังนั้น ผู้บริหารควรเน้นการพัฒนาและฝึกฝนทักษะที่สำคัญเหล่านี้ให้ครบถ้วน เพื่อให้สามารถนำไปสู่การพัฒนาและขับเคลื่อนสถานศึกษาสู่การเป็น

องค์กรแห่งนวัตกรรมอย่างแท้จริง โดยเฉพาะทักษะค่านิยมและจริยธรรมของการเป็นผู้นำกับกลยุทธ์ของสถานศึกษาที่เอื้อต่อการสร้างนวัตกรรม ซึ่งมีความสัมพันธ์กับนวัตกรรมในสถานศึกษาสูง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาด้านต่าง ๆ เพื่อพัฒนาและเสริมสร้างประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ
2. ควรศึกษาผลกระทบของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในกระบวนการบริหารการศึกษาในสถานศึกษา เพื่อประเมินความเหมาะสมและประสิทธิผลของการใช้งานในบริบทต่าง ๆ
3. ควรศึกษาแนวทางการเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างชุมชนและสถานศึกษาในยุคดิจิทัล เพื่อมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ ทรัพยากร และประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาวัตกรรมการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการสถานศึกษาให้สอดคล้องกับบริบทของชุมชนและการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยี

ข้อจำกัดการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษากลุ่มตัวอย่างเฉพาะครูและบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาที่กำหนดเท่านั้น จึงอาจไม่สามารถนำผลการวิจัยไปอ้างอิงหรือสรุปผลกับสถานศึกษาในบริบทอื่นได้ทั้งหมด
2. การเก็บรวบรวมข้อมูลใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลัก ซึ่งอาศัยการประเมินความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถาม อาจมีความคลาดเคลื่อนจากการรับรู้หรือการตีความของผู้ตอบ
3. การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มุ่งศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลกับความเป็นสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมเท่านั้น ไม่ได้ศึกษาปัจจัยอื่น ๆ ที่อาจมีอิทธิพลต่อการพัฒนาสถานศึกษาแห่งนวัตกรรม เช่น นโยบายทางการศึกษา งบประมาณ หรือวัฒนธรรมองค์กร
4. การวิจัยเป็นการศึกษาในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross-sectional study) จึงอาจไม่สามารถสะท้อนการเปลี่ยนแปลงของทักษะผู้บริหารหรือการพัฒนาสถานศึกษาแห่งนวัตกรรมในระยะยาวได้

เอกสารอ้างอิง

- ขวัญชนก แสงท้านง. (2563). รูปแบบการพัฒนาสถานศึกษาสู่องค์กรแห่งนวัตกรรมสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน. *วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ*, 5(7), 153–168.
- นารายณ์ แซ่หว้า และ นิรดา เวชญาลักษณ์. (2567). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับการส่งเสริมทักษะการคิดเชิงนวัตกรรมของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิษณุโลก เขต 3. *วารสารราชพฤกษ์*, 22(2), 98–113.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. สุวีริยาสาส์น.
- พิเชษฐ์ ประสานชีพ. (2568). ทักษะของผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัล สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม. *วารสารการบริหารการศึกษาและนวัตกรรมการศึกษา*, 5(2), 98–107.

- เพ็ญพิมล พลสมบัติ. (2566). แนวทางการพัฒนาความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 3. *วารสารพุทธปรัชญาวิวัฒน์*, 7(2), 658–672.
- ลลิตา ไสยสัตย์ และ ศศิรดา แพงไทย. (2568). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเลย เขต 3. *Journal of Integration Social Sciences and Development*, 5(1), 63–76.
- วิษยานนท์ ทรัพย์ถาวรธานี, ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์ และ บดินทร์ นารถโคษา. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษานครพนม. *วารสารการบริหารการศึกษาและภาวะผู้นำ มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 12(48), 300–310.
- สุกัญญา แฉ่มชัย. (2562). *การบริหารสถานศึกษาเพื่อสร้างนวัตกรรมรุ่นใหม่*. สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุธรรม ธรรมทัศนานนท์. (2564). *การบริหารสู่องค์กรแห่งนวัตกรรมการศึกษา*. ตักสิลาการพิมพ์.
- สุภาพร ศรีพรหม และ พิมพ์อร สดเอี่ยม. (2567). ภาวะผู้นำดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อความเป็นองค์กรแห่งนวัตกรรมของโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเลยหนองบัวลำภู. *วารสารมณีเชษฐาราม*, 7(5), 816–832.
- อภิชัย คำอาจ และ เจริญวิทย์ สมพงษ์ธรรม. (2568). ความสัมพันธ์ระหว่างภาวะผู้นำในยุคดิจิทัลของผู้บริหารสถานศึกษากับโรงเรียนแห่งนวัตกรรม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาโยธธเขต 1. *วารสารมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย*, 16(1), 183–197.
- อภีรักษ์ บุปผาชื่น. (2563). ภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรม การขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 4(3), 205–216.
- Kertpolser, Y. (2022). Developing learning skills for digital citizenship. *Journal of Digital Communications*, 6(1), 353–379.
- Kor, H., Erbay, H., & Engin, M. (2016). Technology leadership of education administrators and innovative technologies in education: A case study of Çorum city. *Universal Journal of Educational Research*, 4(12A), 140–150.
<https://doi.org/10.13189/ujer.2016.041318>
- Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*, 30(3), 607–610.
<https://doi.org/10.1177/001316447003000308>

- Nonaka, I., & Takeuchi, H. (2020). *The wise company: How companies create continuous innovation*. Oxford University Press. <https://doi.org/10.1017/beq.2021.9>
- Ribble, M., & Park, M. (2022). *The digital citizenship handbook for school leaders: Fostering positive interactions online*. International Society for Technology in Education.
- Weng, C. H., & Tang, Y. (2014). The relationship between technology leadership strategies and effectiveness of school administration: An empirical study. *Computers and Education*, 76(1), 91–107. <https://doi.org/10.1016/j.compedu.2014.03.010>